

nár Ferenc. Bem. 1901. szept. 20. Fővárosi Nyári Színház.

Bondy István, színész, sz. 1905. *Budapesten*. Színpadra lépett 1927. szept. 1.

Bónis Anna, színésznő, sz. 1864. *Érsekújvárott*. Színipályára lépett 1884. febr. 1. a Népszínháznál. 1924. okt. 1. nyugdíjba ment.

Bónis Endre, énekes, sz. 1908. *Budapesten*. Színpadra lépett 1926. szept. 1.

Bónis Lajos, színész, sz. 1863. szept. 9-én, *Érsekújvárott*, hol atyja: nemes B. János, mérnök volt, (megh. 1881. aug. Budapesten), anyja: Kollár Genovéva, (megh. 1907. jún. 13. Budapesten). Szülővárosában és Budapesten végezte középiskoláit. 1881. júl. 7-én énekpróbán jelentkezett a Népszínházban, ahol csinos tenorja mindjárt feltűnést keltett, úgy, hogy Erkel Elek karmester ajánlatára rögtön szerződtették, 25 frt havi gázsira. A jó alakú, szimpátikus kezdő már szerepet is kapott (júl. 19.) az »Utazás a föld körül« c. látványos darabban. Midőn Rákosi Jenő tiszteletére búcsúelőadást tartottak a Népszínházban, B-ra osztották a Boccaccio-operett Arlecchino szerepét. Ezután Evva Lajos is szerződtette, 1884. okt. haváig és itt sok szép szerephez juttatták. Innen Szegedre kapott meghívást, majd 1885. okt. havában elszerződött Kolozsvárra, ahol E. Kovács Gyula, Megyeri Dezső és Szentgyörgyi István voltak a mesterei. Nekik köszönheti, hogy másfél év múlva »kivették« a kórusból. 1887. ápr. havában már szerelmes-színész volt Debrecenben, de énekes-szerepeket is játszott (Nebántsvirág, Királyfogás). A következő állomásai: Arad, Szeged, Buda—Temesvár, Pozsony, Nagyvárád — mindenütt a kedvelt művészek között említették nevét. 1903-ban vendégszerepelt a Nemzeti Színházban, szerződési célból. Somló Sándor akkori igazgató az »Aranyember« Krisztyán Tódor-ában léptette fel. (Ezidőben Náday Ferenc parádésszerepe volt.) Az elért siker után az intézethez szerződtették, ahol 21 éven át mindenkor sok ügybuzgósággal töltötte be szerepkörét. Rózsahegyi Kálmán betegeskedése idején ő vette át egyes szerepeit, amivel lehetővé tette az »Annuska«, »Ifjú-

ságunk« és sok más darab előadását. Éveken át az Orsz. Színészegyesület tanácsosa volt. 1926. júl. 1-én nyugalomba ment.

Bónis Sándorné, színésznő, sz. 1885. dec. 1. *Sátoraljaújhelyen*. Színipályára lépett 1912. jún.

Bonitz Blanka, színésznő. (Lásd: Kürthy Györgyné.)

Bonkáló Sándor, szláv filológus, egyetemi tanár, sz. 1880. *Rahón*. (Máramaros). Egyetemi tanulmányait Budapesten, Leipzigban és Szentpéterváron végezte. Számos nyelvészeti, történeti s irodalomtörténeti tanulmányt írt. Önállóan megjelent művei közül külön említést érdemel: »A szlávok« (Bpest, 1915.) és »Az orosz irodalom története«, (2 köt. Bpest, 1928.) Irodalomtörténeti műveiben az orosz és az ukrán drámairodalommal és drámaírókkal is foglalkozik. Lexikonokba, lapokba és folyóiratokba az orosz és az ukrán színházról is írt.

Bontás. Azon momentumot, midőn a színpadi munkások a színpalakat szétszedik, hogy egy új felvonásra bedíszlezzenek: *bontás*-nak hívják színházi nyelven. A bontásnak mindenkor gyors tempóban kell lefolynia, mert különben hosszú szünet állna be az egyes felvonások között. E cél eléréséhez előzőleg több díszletpróbát (l. o.) tartanak a díszítőmunkások, a díszmester felügyeletével. Drága kiállítású díszletek bontásánál keztyűs kézzel dolgoznak a díszítők.

Bonvivant, (fr.): világot élő, vígkedélyű ember, azon színész elnevezése, aki szeles, gavallér, szeleburdi szerepeket játszik. Az 50-es években úgy mondták: »Társalgási szeles«. (L. o.) Mondták úgy is: Szelesgavallér, vagy szeleburdi. Ha énekes szerepeket is játszik a bonvivant-színész, akkor a szerepkör meghatározása: Énekesbonvivant. (V. ö.: Csélcsep-szerep, Gavallér-színész.)

Bonyhád (Tolna m.), 1928—29-ik évben *Szabó Ferenc* színigazgató színikerületéhez tartozik.

Bónyi Adorján, író, sz. 1892. dec. 10. *Margittán* (Bihar m.). Középkiskolát